

Vlaams
Parlement

stuk **2068** (2012-2013) – Nr. 3
ingediend op 24 juni 2013 (2012-2013)

Ontwerp van decreet

tot wijziging van het decreet van 6 februari 2004
betreffende een waarborgregeling
voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen
en tot wijziging van het decreet van 19 mei 2006
betreffende de Winwinlening

Verslag

namens de Commissie voor Economie,
Economisch Overheidsinstrumentarium, Innovatie,
Wetenschapsbeleid, Werk en Sociale Economie
uitgebracht door mevrouw Martine Fournier

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: mevrouw Patricia Ceysens.

Vaste leden:

de heer Robrecht Bothuyne, mevrouw Martine Fournier, de heren Jan Laurys, Peter Van Rompuy;
de heren Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Chris Janssens;
de dames Patricia Ceysens, Lydia Peeters;
mevrouw Güler Turan, de heer Bart Van Malderen;
de heer Matthias Diependaele, mevrouw Goedele Vermeiren;
de heer Ivan Sabbe;
de heer Björn Rzoska.

Plaatsvervangers:

de dames Sonja Claes, Kathleen Helsen, Griet Smaers, de heer Koen Van den Heuvel;
de heer Pieter Huybrechts, mevrouw Katleen Martens, de heer Jan Penris;
de heer Filip Anthuenis, mevrouw Fientje Moerman;
mevrouw Kathleen Deckx, de heer Jurgen Vanlerberghe;
de dames Vera Celis, Helga Stevens;
de heer Lode Vereeck;
mevrouw Elisabeth Meuleman.

Stukken in het dossier:

2068 (2012-2013) – Nr. 1: Ontwerp van decreet
– Nr. 2: Amendement

INHOUD

1. Toelichting door de minister-president	4
2. Algemene bespreking	6
3. Artikelsgewijze bespreking	11
4. Stemming.....	11
Tekst aangenomen door de commissie	12

De Commissie voor Economie, Economisch Overheidsinstrumentarium, Innovatie, Wetenschapsbeleid, Werk en Sociale Economie besprak dit ontwerp van decreet op haar vergadering van 13 juni 2013.

1. Toelichting door de minister-president

Minister-president *Kris Peeters* zegt dat de Vlaamse Regering op 7 december 2012 het Bankenplan heeft goedgekeurd. In luik 4 van het Bankenplan zijn enkele instrumenten opgenomen die met behulp van de Gigarant-waarborgregeling de langetermijnkredietverlening aan ondernemingen en organisaties ondersteunen.

Met de invoering van de strengere Basel II- en III-regels zijn de banken echter voorzichtiger geworden met activiteiten die een hoger kapitaalbeslag met zich meebrengen. Langetermijnkredietverlening en kredietverlening aan kmo's zijn twee typische activiteiten met een voor de bank beduidend hoger kapitaalbeslag. Daarnaast drukt de economische crisis op de kredietwaardigheid van heel wat kmo's die hierdoor hun kredieten duurder zien worden en vaker meer zekerheden dienen voor te leggen.

In de Gigarantwaarborgregeling werden vier nieuwe instrumenten ingevoegd.

1. *Kmo-fondsen*

De vier grootbanken hebben zich akkoord verklaard om voor 1 miljard euro aan zogenaamde kmo-fondsen te lanceren. Daarmee engageren de banken zich om deze 1 miljard euro aan middelen voor de kmo-fondsen in de toekomst in de markt op te halen en in afwachting deze middelen desgevallend zelf uit te trekken en deze vervolgens prioritair aan te wenden voor langetermijnkredietverlening met een looptijd van vijf tot vijftien jaar aan kmo's en grote ondernemingen.

Het is de intentie om de kmo-fondsen nog in 2013 van start te laten gaan. De banken zullen al vroeger starten met de opbouw van de onderliggende kredietportefeuilles vanuit hun eigen balans. Dit gebeurt omdat de kmo-fondsen, die in praktijk wellicht als institutionele vennootschap voor belegging in schuldvorderingen (VBS) zullen gestructureerd worden, geen eigen banklicentie dienen aan te vragen. Periodiek zullen de opgebouwde kredietportefeuilles met rating worden overgedragen aan dergelijke kmo-fondsen. De kmo-fondsen zullen autonoom kunnen oordelen of zij de door de banken gepresenteerde kredietportefeuilles ook daadwerkelijk aanvaarden in het fonds.

De Gigarantwaarborg zal enkel een tweede verliesbuffer waarborgen nodig om uiteindelijk derde investeerders in de financieringsfondsen te kunnen aantrekken. De tweede verliesbuffer zal worden terugbetaald nadat alle investeerders werden terugbetaald, maar wel voor de eerste verliesbuffer vanwege de initiatiefnemende banken die voldoende moet zijn om de verwachte wanbetalingen en werkingskosten te kunnen opvangen. De banken spreken voorlopig van 7,5 percent eerste verliesbuffer en 7,5 percent tweede verliesbuffer.

Er wordt ook overlegd met de Federale Regering of de banken de middelen die zij zullen ophalen via de volkslening niet deels mogen aanwenden om in de kmo-fondsen te investeren.

De kmo-fondsen zijn tot dusver zodanig gestructureerd dat de montage nauw aansluit bij de bestaande werkwijze binnen de financiële sector in België tot effectisering van zijn portefeuilles aan lokale ondernemingskredieten.

2. *Investeringsfondsen voor semipublieke infrastructuurinvesteringen in zorg, huisvesting of onderwijs of publiek-private samenwerkingsprojecten (pps-projecten)*

Naar analogie van de kmo-fondsen, kunnen ook investeringsfondsen voor semipublieke infrastructuurinvesteringen in zorg, huisvesting of onderwijs of pps-projecten worden gecreëerd. Het basisprincipe blijft gelijk, enkel hebben de banken zich hiertoe nog niet gecommitteerd. Wellicht wil men eerst de kmo-fondsen op de rails krijgen en voorts vormt het herfinancieringsrisico voor de banken, in het bijzonder na beëindiging van een bouwfase, nog een te risicovol moment. Zodra een concrete case zich aandient, zal ook de mogelijkheid tot effectieve lancering van een dergelijk investeringsfonds in detail worden onderzocht en uitgewerkt.

3. *Een Gigarant-verzekeringsproduct tegen een sterke stijging van de herfinancieringskost bij herfinancieringen*

Dit instrument is voorlopig ‘in wacht’ gezet omdat er nog geen voor beide partijen aanvaardbaar werkbaar kader werd gevonden qua risicoverdeling en opvolgbaarheid. Dit instrument zal verder worden bekeken. Het betreft een ‘up front’ indekking van de financieringskost waartegen men een langetermijnfinanciering in de markt zal plaatsen na beëindiging van een jarenlange bouwfase.

4. *Kwaliteitsvolle kredietportefeuilles van Vlaamse kmo's*

Dit instrument betreft het waarborgen van kwaliteitsvolle kredietportefeuilles van banken, waarbij zij zich engageren om de middelen die hierdoor qua kapitaalbeslag vrijkomen terug aan te wenden in de lokale economie. De nood aan dit instrument zat geconcentreerd bij een beperkt aantal banken, die recent echter een tijdelijke regeling qua ‘expected loss’ – en zo het kapitaalbeslag – voor hun globale portefeuille met de Nationale Bank van België (NBB) hebben kunnen treffen. Er zal wellicht terug nood zijn aan dit instrument naarmate de tijdelijke regelingen met de NBB worden vervangen door definitieve regelingen. Dat wordt verwacht tegen eind 2014.

Na de beschrijving van de vier nieuwe instrumenten overloopt de minister-president de diverse bepalingen van het ontwerp van decreet.

Ten eerste worden enkele bestaande bepalingen in de regelgeving geoptimaliseerd. Zo worden definities verfijnd en nieuwe toegevoegd.

De voornaamste bijstellingen zijn:

- waarborging van financiering via factoring wordt voortaan opgenomen (wat aansluit bij de trend van de banken om voortaan meer en meer via leasing en factoring te financieren);
- er wordt voortaan gesproken over een marktconforme premie welke de safeharbour-premie kan (maar niet altijd moet) zijn;
- bij de afroepingsprocedure wordt erin voorzien dat de waarborgvennootschap tot een regeling mag komen met de bank en de onderneming als dit het beste is voor alle partijen. Op dit ogenblik betekent een afroep van de waarborg per definitie het uitwinnen van alle zekerheden, wat niet steeds de beste recuperatie oplevert en wat een doorstart kan hinderen.

Ten tweede worden in het decreet de decretale bepalingen opgenomen voor drie van de vier nieuwe instrumenten: de kmo-fondsen, de infrastructuurfondsen en de waarborging van kwalitatieve kredietportefeuilles.

De voornaamste regelgevende bijstellingen zijn:

- toevoeging van de voornaamste definities (zoals financieringsfonds, infrastructuurfonds, eerste verliesbuffer van financieringsfondsen, kwalitatieve kredietportefeuille, kredietbeoordeling, initiatief-nemende instelling die een financieringsfonds lanceert enzovoort);
- voortaan kunnen financieringsfondsen ook begunstigde zijn van een Gigarant-waarborg;
- artikel 22/6 specificeert de voorwaarden voor de waarborgen aan kmo-fondsen ('ondernemingsfondsen' genoemd in het ontwerp van decreet). Concreet betekent dit onder andere: de aanwezigheid van een voldoende eerste verliesbuffer, een gezonde risicospreiding, geen bedrijven in portefeuille die al aankondigden te zullen delokaliseren, krediettoekenning op dezelfde voorzichtige wijze als de initiatiefnemers nu al voor zichzelf toepassen, voorzien in waarborggerelateerde condities (zoals duur, waarborgpremie, voorlegging businessplan, overdraagbaarheid van de waarborg enzovoort);
- artikel 22/7 specificeert de voorwaarden voor de waarborgen aan infrastructuurfondsen (gelijk aan deze voor de kmo-fondsen);
- artikel 22/8 specificeert de voorwaarden voor het waarborgen van een kwalitatieve kredietportefeuille (de voorwaarden die moeten voldaan zijn bij toekenning van de waarborg, het bieden van reële tewerkstelling, de voorwaarden waaraan de financieringsovereenkomsten moeten voldoen, de duur van de waarborg, de waarborgpremie, maximale waarborg enzovoort).

Ten derde is er nog een bijstelling van de regelgeving met betrekking tot de Winwinlening in het ontwerp van decreet opgenomen.

Om gevolg te geven aan één van de twee opmerkingen van de Europese Commissie wordt het woord 'voornaamste' bij de bepaling 'voornaamste exploitatiezetel' in hoofdstuk 3 van ontwerp van decreet geschrapt.

De andere opmerking van de Europese Commissie heeft te maken met de belasting voor niet ingezetenen en wordt apart geregeld. Hiervoor werden al afspraken met federaal minister van Financiën Koen Geens gemaakt.

2. Algemene bespreking

De heer *Matthias Diependaele* vindt het positief dat men ervoor kiest de fondsen zo snel mogelijk in werking te laten treden. Ook het engagement van de banken stemt het lid tevreden. De Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) maakte de opmerking dat een aantal punten uit het bankenplan nog verdere uitwerking behoeft. De SERV roept ertoe op om ook daarvan snel werk te maken. Het lid meent dat het ook een opdracht voor de commissie Economie is om dat verder op te volgen en blijvend aandacht te besteden aan de financiering van kmo's.

Bij de eerste en tweede verliesbuffer wil hij meer toelichting. De heer Diependaele begrijpt dat de banken ten belope van 7,5 percent in eerste instantie zelf geld inbrengen als eerste verliesbuffer. Om de rating te verhogen, wordt daar een waarborg van Gigarant tegenover gesteld, ook voor 7,5 percent. Het lid leest in de toelichting vervolgens dat de bijkomende gewaarborgde buffer in rangorde van terugbetaling vóór de eerste verliesbuffer in het ondernemingsfonds komt. Zelf was het lid van oordeel dat met het Bankenplan de afspraak gold dat er bij verlies door de waarborg en dus als een bedrijf de lening niet meer kan terugbetalen, het eerste verlies wordt gedragen door de bank zelf. Zoals de heer Diependaele het begrijpt, draagt de overheid evenwel het eerste verlies. Klopt dat?

Mevrouw *Güler Turan* had ook begrepen dat de banken het eerste verlies zouden opvangen en sluit zich aan bij de vraag.

Mevrouw Turan verwacht een algemene goedkeuring van wat voorligt. De kmo's hebben ondersteuning en versterking nodig en moeten gemotiveerd worden om lokaal te investeren en voor werkgelegenheid te zorgen. Mevrouw Turan is dan ook verheugd over wat wordt voorgelegd en over het uitdrukkelijke engagement van de banken. Ze willen alles 'dit jaar' nog opstarten, stellen ze. Betekent dat nog in 2013?

Voorts lijkt het positief dat er een eerste aanzet is gegeven met betrekking tot de semi-publieke organisatie en definiëring. Voor uitrol is men nog niet klaar, maar de concrete basis zou met het voorliggende ontwerp van decreet wel rond zijn. Hoe concreet is dat? Is er dan weer een decretale wijziging nodig om er op het moment dat er nood aan is, mee door te gaan? Semipublieke financiering of een fonds oprichten zou ongeveer hetzelfde inhouden, maar dan zou ook dat weer een hele procedure moeten doorlopen.

De heer *Björn Rzoska* beaamt dat wat voorligt als een vorm van goed beleid wordt beschouwd door meerderheid en oppositie. Het blijkt voor bedrijfsleiders van zowel grote bedrijven als kmo's zeer moeilijk om aan kapitaal te komen en met de recente evoluties wordt aan die nood tegemoetgekomen. Ook zijn fractie zal het ontwerp van decreet steunen.

Ook de heer Rzoska wil graag weten wie het eerste verlies opvangt.

Vervolgens komt het lid terug op de tweede opmerking van de Raad van State inzake de bijzondere financieringswet. Is het niet aangewezen die af te wachten vooraleer aan de uitrol van de maatregelen te beginnen, vraagt de heer Rzoska zich af. Of duurt dat nog te lang?

De heer *Robrecht Bothuyne* vindt het positief dat er met het federale niveau overlegd wordt om na te gaan in hoeverre de volkslening of crowdfunding, die federaal breed is aangekondigd, ook deels in deze kunnen worden aangewend. Het slapend spaarkapitaal van heel wat mensen wordt minder waard en kan veel interessantere bestemmingen krijgen, stelt het lid.

Er is zoveel als mogelijk ingegaan op de opmerkingen die in de adviezen werden geformuleerd, wat volgens het lid eveneens tot tevredenheid stemt.

Hij onderschrijft de vraag van de SERV om transparantie en monitoring, zodat de waarborgregeling op lange termijn geen negatief effect kan hebben op de schuldgraad van Vlaanderen. Dat betekent niet dat hij de evidente risico's voor het ondernemingsklimaat niet erkent.

De heer Robrecht Bothuyne veronderstelt net als vorige sprekers een kamerbrede goedkeuring van het ontwerp van decreet. Het Bankenplan en de uitvoering ervan komen tegemoet aan een belangrijke zorg van de ondernemerswereld en wordt door talloze cijfers ondersteund, stelt het lid. Er is een reële vraag en dus kan een snelle implementatie alleen maar positief zijn. Kunnen de fasering en timing nogmaals expliciet worden toegelicht?

Ook de heer *Johan Deckmyn* ziet de meerwaarde van het ontwerp van decreet voor een betere ondersteuning van kmo's in Vlaanderen. Aan heel wat bekommernissen komt men wel tegemoet, maar toch vindt het lid dat bepaalde opmerkingen van de SERV niet aan de orde zijn gesteld. Zo zijn mogelijke gevolgen voor de schuldgraad van Vlaanderen niet duidelijk.

De verwijzing van de SERV inzake het behoud van de beslissingscentra in Vlaanderen vindt het lid ook belangrijk. Het ontwerp van decreet is echter vooral van belang voor het bekomen van extra kapitaal door ondernemingen. Zijn fractie staat er dan ook positief tegenover.

Mevrouw *Patricia Ceysens* sluit zich in naam van haar fractie aan bij de kritische noot dat nog niet alles uit het Bankenplan is geregeld. Ze blijft vragende partij om ook de andere punten spoedig aan te pakken.

Inzake de Winwinlening ziet het lid vooral een poging van Europa om het concept onderuit te halen. De schrapping van het begrip ‘voornaamste’ maakt dat het zal volstaan dat een onderneming een zetel heeft in Vlaanderen en niet de voornaamste. Heeft men zicht op de mogelijke impact van die regel?

Niet alle bezwaren van Europa zijn opgelost, stipt mevrouw Ceysens aan. Er worden ook vragen gesteld bij het toekennen van het belastingvoordeel. Het lijkt haar zinvol op dat punt alert te blijven.

Minister-president *Kris Peeters* verzekert dat ook de Vlaamse Regering niets liever wil dan ook de rest van het Bankenplan uit te voeren. Alles loopt en wordt aangepakt, maar heeft niet meteen een decretale regeling nodig of zit op een andere beleidsniveau. De wederbeleggingsvergoeding staat kortelings op de federale overlegagenda. Dat is goed voor heel wat kmo's, maar tegelijk vrezen de banken voor een negatief effect op de globale kost van krediet.

Dat er voldoende monitoring en transparantie moet zijn eenmaal de fondsen in werking treden, kan de minister-president alleen maar beamen. Met betrekking tot de volkslening zijn de nodige contacten gelegd.

De heer *Thomas Fiers*, algemeen directeur Gigarant-PMV, licht de technische aspecten van de eerste en tweede verliesbuffer toe. Inzake Gigarant in het kader van het Bankenplan wordt voorzien in vier instrumenten. Het eerste zijn de kmo-fondsen. Het is de bedoeling om in het vierde kwartaal van 2013 online te gaan. Men blijft daarbij heel dicht bij de bestaande bankwerkwijze: de bestaande effectivering van portefeuilles van Belgische kredieten.

Er is een eerste en een tweede verliesbuffer. Ongeacht de omschrijving, zal de tweede (met name de door Gigarant te waarborgen) verliesbuffer wel degelijk pas worden aangesproken nadat de eerste verliesbuffer van de initiatiefnemers ontoereikend wordt en geheel is opgebruikt door schade in de onderliggende kredietportefeuille. De eerste verliesbuffer (die ook als mezzaninefinanciering kan worden gestructureerd) draagt dus samen met het aandelenkapitaal het hoogste risico en zal als eerste buffer gelden bij schade. Pas daarna zal de tweede (door Gigarant gewaarborgde) verliesbuffer worden aangesproken en als laatste het gewone schuld papier waarop uiteindelijk de beleggers zullen uitgenodigd worden om op in te tekenen.

In feite is de tweede verliesbuffer bestemd, en is het de ultieme bedoeling van Gigarant, om dergelijke fondsen klaar te maken om ze op de institutionele markt te plaatsen. Het is mogelijk dat het (door)plaatsen van de kmo-fondsen op zich niet meer lukt in 2013, vanwege de slechte conjunctuur en de zeer lage rentestand. Dat neemt niet weg dat de vier grootbanken bereid zijn om voor 1,1 miljard euro aan dergelijke kmo-fondsen van start te laten gaan waarbij zij desgevallend de middelen zelf zullen inbrengen teneinde deze op het juiste (markt)moment te proberen plaatsen bij institutionele beleggers. Gigarant staat klaar om een tweede verliesbuffer te waarborgen, die zo mogelijk nooit aangesproken hoeft te worden. De 7,5 percent grootteorde van de eerste verliesbuffer is nog niet zeker, want er zal per kmo-fondsaanvraag onderzocht worden welke krediettrackrecord de initiatiefnemers hebben alsook wat het uiteindelijk risicoprofiel van het fonds zal zijn en in functie daarvan zal de grootteorde van deze eerste verliesbuffer bij de start moeten worden ingeschat. Wel is het zo dat de banken bij de afgifte van hun formele verbintenis om 1 miljard euro aan dergelijke kmo-fondsen te lanceren zelf de 7,5 percent als eerste verliesbuffer hebben

voorgesteld. In principe beslist de Vlaamse Regering voor elk risico dat Gigarant aangaat boven de 10 miljoen euro en zal zij dus een beoordeling kunnen maken of de in elke aanvraag voorgestelde eerste verliesbuffer wel voldoende is.

Er zijn zeer weinig verschillen met de bestaande werkwijzen. Drie van de vier grootbanken passen het principe van institutionele VBS al toe, maar plaatsen hun vehikels nog niet op de institutionele markt. Alleen KBC doet dat nog niet. Er zijn derhalve niet echt veel aanpassingen nodig. Er is nu wel de zekerheid dat ze, als men het toestaat, formeel 1,1 miljard euro (was oorspronkelijk 1 miljard maar op het laatste overleg van 23 mei 2013 van de highlevelwerkgroep werd zelfs 1,1 miljard vernoemd) middelen ter beschikking stellen van de Vlaamse kmo's en grote ondernemingen. Belangrijker vindt de heer Fiers echter dat de kmo-fondsen ook een voorbeeld zijn voor andere spelers in de markt. We zien dat ook institutionele spelers spelen met de gedachten om rechtstreeks middelen in te zetten voor financieringen van ondernemingen. Onder meer AG Insurance heeft met de hulp van zakenbank NIBC een gelijkaardig financieringsfonds gelanceerd. Het maakt dus initiatieven los.

De kmo-fondsen zullen wellicht operationeel zijn in het vierde kwartaal van 2013. Er zijn afspraken met de banken om de productie al op voorhand te starten. De banken bouwen de kredietportefeuille op en dragen deze periodiek met rating over naar hun kmo-fondsen (die wellicht de structuur van een institutionele VBS zullen aannemen). Deze structuur maakt het mogelijk dat de kmo-fondsen geen banklicentie dienen aan te vragen. Voorts geldt hoe dicht bij de particulier, hoe strakker de vereisten van regelgeving en hoe meer de banken voorwaarden met de Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten (FSMA) moeten regelen. Met een VBS blijft men dicht bij wat ze al doen en moeten ze derhalve weinig aanpassingen doen. De 1,1 miljard euro wordt direct gekanaliseerd naar de kmo's en ondernemingen, terwijl er een engagement is om dat al open te stellen. De heer Fiers veronderstelt dat er over een periode van drie jaar systematisch een overheveling zal gebeuren met een rating naar een VBS-vehikel. Van de kmo-fondsen is zo goed als zeker dat ze al in 2013 'up and running' zijn. Een aantal institutionele partners zijn al benaderd om het systeem van dergelijke financieringsfondsen te promoten.

Infrastructuurfondsen functioneren exact hetzelfde, zij het over een langere looptijd. De banken stellen in dat verband dat ze naast de 1,1 miljard euro ook federaal gevraagd worden een engagement aan te gaan in de volkslening. Derhalve willen ze het voor infrastructuurfondsen case per case bekijken. Als het kmo-plan lukt, dan meent de spreker dat het ook voor de infrastructuurfondsen wel snor zit. De trigger zal een concrete case moeten zijn.

De combinatie van de volkslening en de kmo-fondsen staat of valt met het feit dat ze van de banken voor beide een inspanning vergen. Vanuit managementoogpunt committeren ze zich en dat hebben ze liever niet. In ruil voor een goede samenwerking met de regering zijn ze bereid de economie te ondersteunen. Er is overleg tussen de Federale en Vlaamse Regering. De volkslening is een vorm van kasbon die gedekt wordt in het kader van de depositoregeling. Men overweegt om middelen van die volkslening te alloceren in de financieringsfondsen, als de Federale Regering daarmee instemt. Dat geeft een versterkend effect omdat middelen van de particulier rechtstreeks naar Vlaamse kmo-fondsen gekanaliseerd worden.

De algemene bezorgdheid van de SERV inzake de waarborgencours is terecht, stelt de heer Fiers. Hij kan de commissieleden wel enigszins geruststellen. Gigarant heeft 180 miljoen euro waarborgencours, heeft sinds haar start in 2009 als crisismaatregel één dossier met schade voor de waarborgmaatschappij (waarvoor zij als nv ook voldoende gekapitaliseerd is om dit op te kunnen vangen) en voorziet tot nader bericht ook voor de komende jaren een eerder geleidelijke opbouw van de waarborgportefeuille. Voor 2013 wordt voor de

traditionele waarborgactiviteit gedacht aan maximaal 300 miljoen euro waarborgencours met daarnaast 100 à 125 miljoen euro voor de lancering van de kmo-fondsen. Er blijft dus voldoende ruimte op het waarborgbudget van 1,5 miljard euro, wat de Vlaamse Regering toelaat om als grote dossiers in een noodfase komen alsnog te kunnen schakelen met Gigarant. De waarborgencours en het verloop in de portefeuille wordt systematisch trimestrieel aan de Vlaamse Regering gerapporteerd, met kennis van de dossiers. Er wordt ook jaarlijks (evenwel zonder vrijgave van de namen van de onderliggende dossiers wegens de getekende ‘non-disclosure agreements’) aan de SERV gerapporteerd. Een overvloed aan waarborgen wordt in elk geval niet verwacht.

Alles gaat stap voor stap met op vandaag een kernteam van 2,7 voltijdse equivalenten die alle dossiers voor de Vlaamse Regering managen en beheren. Het is ook dit team dat bijkomend moet zorgen voor de uitrol van het Gigarant-luik van het Bankenplan en dat qua timing ook een stuk afhankelijk is van het verloop binnen de vier banken. Niettemin wordt verwacht dat de lancering van de kmo-fondsen in het laatste trimester van 2013 een feit zal zijn. Zodra deze van start zijn gegaan, kan ook worden nagedacht over een concrete case om ook een infrastructuurfonds van de grond te krijgen. De kwalitatieve portefeuilles zijn voor het lopende jaar nog niet nodig. Dit instrument is voornamelijk uitgeschreven vanwege de behoefte binnen één specifieke grootbank. Deze bank heeft echter met de NBB een tijdelijke regeling bereikt waardoor het Gigarant-instrument pas in 2014 nodig zal zijn.

Voor de Winwinlening is er gedaan wat men decretaal kon doen. De schrapping van het begrip ‘voornaamste’ maakt volgens de spreker niet het grote verschil en het zal derhalve bedrijfseconomisch ook niet zoveel uitmaken of een bedrijf zijn voornaamste exploitatiezetel dan wel ‘een’ zetel heeft in Vlaanderen. Het andere probleem behelst de belasting voor niet-inwoners. Er is in dat verband wel al een akkoord op papier tussen de Vlaamse Regering en de Federale Regering dat aangeeft hoe men omspringt met de verrekening van de inkomsten. Er is tevens een schrijven aan Europa gericht.

De heer *Matthias Diependaele* ziet dat de overheid klaar is en dat de markt vervolgens de rest moet doen door de fondsen op te vullen. De banken zelf moeten de keuze maken om dat al dan niet te doen via volksleningen.

Het lid merkt nog op dat, terwijl de heer Rzoska pleit voor transparantie, zijn fractie, noch die van de heer Vereeck aanwezig waren bij de bespreking van het overzicht van de schulden waarborgpositie van Vlaanderen in de commissie Algemeen Beleid en Financiën. Toch verschenen beide partijen dezelfde avond nog op televisie in Ter Zake om dan over dat thema volkomen onjuiste cijfers aan te voeren en hun mening te uiten over hoe het ermee staat. Er is wel degelijk transparantie, besluit het lid.

De banken beslissen alleen over wie de leningen krijgt, begrijpt de heer Diependaele. Hij hoorde hoe de heer Bothuyne stelde dat men steeds meer naar leningen voor exploitatie gaat en minder naar leningen voor investering. Toch zijn het die laatste die nodig zijn voor economische groei. Kunnen daaraan voorwaarden gekoppeld worden door Vlaanderen?

De heer *Thomas Fiers* legt uit dat de fondsen zijn opgezet voor langetermijnkredieten tussen vijf en vijftien jaar. Dat is het segment waarmee de banken het moeilijk hebben. Ze hebben vooral moeite met Basel III en de ‘net stable funding ratio’. Daar is er minder aanbod, erkent de spreker. Alles moet in gang getrokken worden: ondernemers zijn enigszins terughoudend en banken corrigeren zichzelf. Met de kmo-fondsen hebben die laatste twee tot drie jaar tijd om iets op te bouwen. Dat volstaat. Het is de bedoeling met de grootbanken een voorbeeld op te zetten. De verbintenis is er en dat moet dan de anderen naar de markt halen.

De fondsen worden over een periode van drie jaar opgebouwd en de banken hebben twee opmerkingen gemaakt. Ten eerste is er weinig vraag, en dat klopt. Naarmate de economie weer aantrekt, zal ook de vraag toenemen. Er is in een periode voorzien om de fondsen te vullen.

Tweede punt is het feit dat de vehikels zelf geen banklicentie mogen krijgen. De reglementering is dan te zwaar. Met de institutionele VBS-constructie nemen de banken de productie voor hun rekening. Als er productie is, wordt de portefeuille samengevoegd en gaat men (via een ratingbureau) een rating laten vaststellen. Dan wordt beslist of dat naar een bepaald vehikel mag worden overgeheveld. Dat hoeft niet noodzakelijk door de bank zelf beheerd te worden. Het is het vennootschapsorgaan van het vehikel dat autonoom beslist of men de aangeboden kredietportefeuille al dan niet binnenhaalt.

3. Artikelsgewijze bespreking

Vanuit de meerderheidsfracties is er een technisch amendement inzake de maximale geldigheidsduur van de waarborgen voor de kwalitatieve ondernemingsportefeuilles. Er zijn de ondernemingsfondsen, de infrastructuurfondsen en de kwalitatieve kredietportefeuilles. Het amendement stelt voor om de Vlaamse Regering iets meer vrijheid te geven bij het vaststellen van de duur van de waarborgen.

Amendement nr. 1 bij artikel 7, ingediend door de heren Robrecht Bothuyne, Matthias Diependaele en Bart Van Malderen, mevrouw Goedele Vermeiren, de heer Jan Laurys en de dames Güler Turan en Martine Fournier strekt er dan ook toe aan de voorgestelde tekst van artikel 22/8, paragraaf 2, 6°, de volgende zin toe te voegen:

“De Vlaamse Regering kan de maximale geldigheidsduur van 1 en 3 jaar aanpassen;”.

De indieners argumenteren dat voor de geldigheidsduur van de waarborg voor ondernemingsfondsen (artikel 22/6, §3, 1°) en voor infrastructuurfondsen (artikel 22/7, §3, 1°) is voorzien dat de Vlaamse Regering de maximumgeldigheidsduur bepaalt. Het is aangewezen dat dezelfde mogelijkheid tot flexibiliteit wordt geboden bij het bepalen van de geldigheidsduur van de waarborg voor kwalitatieve kredietportefeuilles. Deze mogelijkheid tot verlenging legt geen beperking op aan de mogelijkheden die worden geboden aan de Waarborgvennootschap Gigarant om op geregelde tijdstippen na te gaan of de waarborgregeling de gewenste resultaten inzake toekenning van additionele financieringsovereenkomsten wel bereikt

Dit amendement en het aldus gewijzigde artikel 7 worden eenparig met 11 stemmen aangenomen.

Alle andere artikelen worden eveneens eenparig en zonder wijziging met 11 stemmen aangenomen

4. Stemming

Het gehele ontwerp van decreet wordt eenparig met 11 stemmen aangenomen.

Patricia CEYSENS,
voorzitter

Martine FOURNIER,
verslaggever

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE**Hoofdstuk 1. Algemene bepaling**

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen van het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen

Art 2. In artikel 2 van het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen, gewijzigd bij het decreet van 20 februari 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in punt 1° worden de woorden “van het Vlaamse Gewest” opgeheven;
- 2° punt 4° wordt vervangen door wat volgt:
 - “4° kredietnemer: een kleine, middelgrote of grote onderneming die financiering bekomt krachtens een financieringsovereenkomst;”;
- 3° punt 5° wordt vervangen door wat volgt:
 - “5° financieringsovereenkomst: een overeenkomst tussen, enerzijds, een kredietnemer en, anderzijds, een kredietgever strekkende tot financiering, in om het even welke vorm, van investeringen of activiteiten van een kleine, middelgrote of grote onderneming;”;
- 4° een punt 5°/1 wordt ingevoegd, dat luidt als volgt:
 - “5°/1 kredietgever: een financiële instelling, kredietverlenende vennootschap voor de sociale economie of financieringsfonds die één of meer financieringsovereenkomsten toekent aan kredietnemers;”;
- 5° een punt 5°/2 wordt ingevoegd, dat luidt als volgt:
 - “5°/2 financieringsfonds: een entiteit die financiële middelen ophaalt om die overeenkomstig een bepaald beleid te investeren in financieringsovereenkomsten volgens het beginsel van risicospreiding;”;
- 6° een punt 5°/3 wordt ingevoegd, dat luidt als volgt:
 - “5°/3 factoringmaatschappij: een onderneming die geen kredietinstelling is en waarvan de hoofdbedrijvigheid bestaat in factoring als vermeld in artikel 3, §2, 2), van de wet van 22 maart 1993 op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen;”;
- 7° een punt 5°/4 wordt ingevoegd, dat luidt als volgt:
 - “5°/4 financiële instelling: een kredietinstelling, leasingmaatschappij of factoringmaatschappij;”;
- 8° punt 14°/1 wordt vervangen door wat volgt:
 - “14°/1 onderneming in moeilijkheden: een onderneming die voldoet aan de voorwaarden opgesomd in punt 2.1 van de communautaire richtsnoeren inzake

reddings- en herstructureringssteun aan ondernemingen in moeilijkheden, gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Unie op 1 oktober 2004 in C 244/2, met inbegrip van alle latere wijzigingen daarvan en elke latere akte die de richtsnoeren vervangt;”;

9° er wordt een nieuw punt 19° ingevoegd, dat luidt als volgt:

“19° eerste verliesbuffer: dat deel van de middelen die aan het financieringsfonds ter beschikking worden gesteld, via financieringen, schuldinstrumenten of kapitaalinstrumenten, waarvan de hoofdsom, behoudens in de door de Waarborgvennootschap goedgekeurde uitzonderingsgevallen, slechts zal worden terugbetaald nadat alle andere schulden en verbintenissen, met inbegrip van alle werkingskosten, definitief en volledig zijn voldaan of hiervoor de nodige reserves werden aangelegd;”;

10° er wordt een nieuw punt 20° ingevoegd, dat luidt als volgt:

“20° infrastructuurfonds: een financieringsfonds dat beheerd wordt door een professionele partij die ervaring heeft met het verstrekken en beheren van financieringsovereenkomsten en dat zijn middelen prioritair zal aanwenden voor het aangaan van of voor het overnemen van rechten uit financieringsovereenkomsten met een looptijd tot vijftwintig jaar ter financiering van infrastructuurinvesteringen in door de Vlaamse Regering bepaalde domeinen;”;

11° er wordt een nieuw punt 21° ingevoegd, dat luidt als volgt:

“21° kwalitatieve kredietportefeuille: een door een financiële instelling op haar balans aangehouden selectie van financieringsovereenkomsten die beantwoorden aan een door de Waarborgvennootschap bepaalde minimale kredietbeoordeling en die zijn aangegaan met kredietnemers die beschikken over een exploitatiezetel in het Vlaamse Gewest;”;

12° er wordt een nieuw punt 22° ingevoegd, dat luidt als volgt:

“22° kredietbeoordeling: een door een externe kredietbeoordelingsinstelling of een intern door de financiële instelling of beheerder van een financieringsfonds gegeven beoordeling van de kredietwaardigheid van een bepaalde partij, schuld of financieel instrument;”;

13° er wordt een nieuw punt 23° ingevoegd, dat luidt als volgt:

“23° ondernemingsfonds: een financieringsfonds dat beheerd wordt door een professionele partij die ervaring heeft met het verstrekken en beheren van financieringsovereenkomsten en dat zijn middelen prioritair zal aanwenden voor het aangaan van of voor het overnemen van rechten uit al dan niet deels achtergestelde financieringsovereenkomsten met een looptijd van vijf tot vijftien jaar met kredietnemers die beschikken over een exploitatiezetel in het Vlaamse Gewest;”;

14° er wordt een nieuw punt 24° ingevoegd, dat luidt als volgt:

“24° initiatief-nemende instelling: de professionele partij die ervaring heeft met het verstrekken en beheren van financieringsovereenkomsten en die het initiatief neemt voor de oprichting van een ondernemingsfonds of infrastructuurfonds.”.

Art. 3. In artikel 22/1, §1, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 20 februari 2009, worden de woorden “van haar waarborgen” vervangen door de woorden “van haar in dit hoofdstuk bedoelde waarborgen”.

Art. 4. In artikel 22/2, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 20 februari 2009 en gewijzigd bij het decreet van 23 december 2010, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “dat al de waarborgen” worden vervangen door de woorden “dat al de in dit hoofdstuk bedoelde waarborgen”;

2° punt 1° wordt vervangen door wat volgt:

“1° de waarborgen worden toegekend aan kredietgevers voor financieringsovereenkomsten van kredietnemers en dit in het kader van de ondersteuning van de economie in het Vlaamse Gewest;”;

3° punt 4° wordt vervangen door wat volgt:

“4° de waarborgen worden toegekend voor financieringsovereenkomsten;”;

4° in punt 5° worden de woorden “een marktconforme waarborgpremie die in voorkomend geval overeenstemt met een safe harbour-premie” vervangen door “een marktconforme waarborgpremie die in voorkomend geval kan overeenstemmen met een safe harbour-premie”;

5° in punt 6° worden de woorden “andere genoten steunmaatregelen” opgeheven;

6° punt 9° wordt vervangen door wat volgt:

“9° de waarborgen worden toegekend onder voorwaarde:

- a) dat ze slechts kunnen worden afgeroepen vergezeld van een waardeschatting van de zakelijke en persoonlijke zekerheden door de kredietgever en;
- b) dat de afgeroepen waarborg slechts voorlopig uitbetaald wordt ten belope van het bedrag van de toegekende waarborg, verminderd met het bedrag van deze waardeschatting en;
- c) dat de definitieve afrekening inzake de waarborg plaats heeft na de uitwinning van de zakelijke en persoonlijke zekerheden door de kredietgever of nadat een definitieve regeling met de Waarborgvennootschap werd overeengekomen over het al dan niet uitwinnen van de zakelijke en persoonlijke zekerheden;”;

7° er wordt een nieuw punt 11° ingevoegd, dat luidt als volgt:

“11° de waarborgen voldoen aan de dossierspecifieke voorwaarden en nadere procedurevoorschriften die de Waarborgvennootschap dossier per dossier kan bepalen.”.

Art. 5. In artikel 22/3, §1, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 20 februari 2009, wordt de zinsnede “toepassing op waarborgen” vervangen door de zinsnede “toepassing op de in artikel 22/2 bedoelde waarborgen”.

Art. 6. In artikel 22/4, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 20 februari 2009 en gewijzigd bij het decreet van 23 december 2010, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de zinsnede “dat de waarborgen toegekend door de Waarborgvennootschap” wordt vervangen door de zinsnede “dat de waarborgen van de Waarborgvennootschap bedoeld in dit hoofdstuk, andere dan de waarborgen bedoeld in artikel 22/3,”;

2° punt 7° wordt vervangen door wat volgt:

“7° ter vergoeding van de waarborg betaalt de kredietnemer een marktconforme waarborgpremie vastgesteld door de Waarborgvennootschap.”.

Art. 7. In hetzelfde decreet wordt na het hoofdstuk III/1 een nieuw hoofdstuk III/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Hoofdstuk III/2. Waarborg voor financieringsfondsen en kredietportefeuilles

Afdeling 1. Algemene bepalingen

Art. 22/5. §1. In de mate de Waarborgvennootschap bij het toekennen van haar in dit hoofdstuk bedoelde waarborgen de voorwaarden bepaald in §2 en in de artikelen 22/6 tot en met 22/8 naleeft, zal de Vlaamse Regering via maatregelen die zij ten aanzien van het kapitaal van de Waarborgvennootschap lastens de begroting van de Vlaamse Gemeenschap neemt, te allen tijde de continuïteit van de Waarborgvennootschap en het minimum netto-actief zoals bedoeld in artikel 634 van het Wetboek van Vennootschappen verzekeren.

§2. Het bepaalde in §1, geldt slechts op voorwaarde dat bij de toekenning van de in dit hoofdstuk bedoelde waarborgen aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- 1° de toekenning van een waarborg heeft niet tot gevolg dat het maximale totale bedrag dat de Waarborgvennootschap met haar in hoofdstuk III/1 en III/2 bedoelde waarborgen dekt, meer dan 1.500 miljoen euro bedraagt;
- 2° voor waarborgen boven een door de Vlaamse Regering bepaald bedrag of percentage, die desgevallend kunnen verschillen per type, is de voorafgaande goedkeuring van de Vlaamse Regering verkregen;
- 3° het totaal bedrag aan waarborgen dat, in voorkomend geval, door de Vlaamse Regering per type waarborg bepaald is, wordt niet overschreden.

§3. Jegens derden, met inbegrip van de persoon ten gunste van wie de waarborg wordt toegekend en diens rechtsoptvolgers ten bijzondere of ten algemene titel, geldt de beslissing van de Waarborgvennootschap tot toekenning van de waarborg als een onweerlegbaar vermoeden dat aan alle voorwaarden bedoeld in §2 en, naar gelang het geval, in de artikelen 22/6 en 22/7 werd voldaan en zal blijven voldaan zijn. Het voorgaande belet niet dat de Waarborgvennootschap, overeenkomstig de regeling uitgewerkt in de waarborgovereenkomst, zich desgevallend tegen de initiatief-nemende instellingen kan keren indien deze de voorwaarden bedoeld in de artikelen 22/6 of 22/7 niet of niet langer naleven.

Afdeling 2. Waarborg voor ondernemingsfondsen

Art. 22/6. §1. Deze afdeling is van toepassing op waarborgen die worden toegekend tot zekerheid van schuldinstrumenten, kapitaalinstrumenten of schulden van een ondernemingsfonds en ten gunste van de houders van die instrumenten en de schuldeisers van die schulden.

§2. Op het ogenblik van de in §1 bedoelde waarborgverlening moet een onherroepelijke verbintenis ten aanzien van de Waarborgvennootschap voorliggen en dit, naar keuze van de Waarborgvennootschap, vanwege de beheerder van het betrokken ondernemingsfonds of van één of elk van de initiatief-nemende instellingen en die naar voldoening van de Waarborgvennootschap voldoet aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- 1° het betrokken ondernemingsfonds beschikt over een eerste verliesbuffer die door één of meerdere van de initiatief-nemende instellingen ter beschikking is gesteld;
- 2° het betrokken ondernemingsfonds wordt beheerd met inachtneming van een gezonde risicospreiding;
- 3° de kredietnemers onder de door het ondernemingsfonds overgenomen of aangegane financieringsovereenkomsten hebben op het ogenblik van de toekenning van de waarborg geen concrete plannen aangekondigd tot delokalisatie, die gepaard zouden gaan met aanzienlijke personeelssaneringen in het Vlaamse Gewest;
- 4° de financieringsovereenkomsten die door het ondernemingsfonds worden overgenomen of aangegaan, zijn aanvankelijk aangegaan door één of meerdere van de initiatief-nemende instellingen of zullen door het ondernemingsfonds worden aangegaan met kredietnemers die werden aangebracht met tussenkomst van één of meer van de initiatief-nemende instellingen, onder dezelfde voorwaarden inzake onder meer verschaffing van persoonlijke en zakelijke zekerheden en rentebetaling, als de voorwaarden die de initiatief-nemende instellingen zelf in hun normale bedrijfsvoering toepassen voor financieringsovereenkomsten van hetzelfde type en voor vergelijkbare kredietdossiers zonder overheidswaarborg;
- 5° de beheerder van het betrokken ondernemingsfonds zal, behoudens voorafgaande goedkeuring door de Waarborgvennootschap, slechts financieringsovereenkomsten overnemen die zijn aangegaan na de inwerkingtreding van hoofdstuk III/2 van dit decreet en na de start van het ondernemingsfonds;
- 6° de dossierspecifieke voorwaarden en nadere procedurevoorschriften die de Waarborgvennootschap dossier per dossier kan bepalen.

§3. Op het ogenblik van de in §1 bedoelde waarborgverlening moeten, naast de voorwaarde neergelegd in §2, ook de volgende cumulatieve voorwaarden vervuld zijn:

- 1° de waarborg heeft een geldigheidsduur die een door de Vlaamse Regering bepaald maximum niet overschrijdt;
- 2° de waarborg dekt een percentage van de gewaarborgde schuld- of kapitaalinstrumenten of schulden, dat nooit hoger mag zijn dan een door de Vlaamse Regering bepaald maximumpercentage;
- 3° het betrokken ondernemingsfonds betaalt aan de Waarborgvennootschap een marktconforme of door de Europese Commissie toegelaten waarborgpremie, waarvan de omvang en de modaliteiten bepaald worden in de waarborgovereenkomst;
- 4° de beheerder van het betrokken ondernemingsfonds dient voorafgaand aan de toekenning van de waarborg een businessplan in waarin volgens de Waarborgvennootschap op afdoende wijze de deugdelijkheid en geschiktheid van het ondernemingsfonds wordt aangetoond, dit aan de hand van de criteria qua aanwending van de middelen, de risicospreiding van de portefeuille van financieringsovereenkomsten, de risico-opvolgingsprocedure, de historiek van de beheerder wat betreft kredietverlening en percentages van financieringsovereenkomsten waarvan de voorwaarden door de kredietnemers niet worden nageleefd, en eventuele andere elementen;
- 5° de waarborg moet vrij overdraagbaar zijn samen met de gewaarborgde schuld- of kapitaalinstrumenten of met de gewaarborgde schuld;
- 6° andere voorwaarden en nadere procedurevoorschriften die de Vlaamse Regering kan vaststellen, waaronder de voorwaarden waaraan de waarborgaanvraag dient te voldoen, aangaande de inwerkingtreding van de waarborg en het maximaal gewaarborgd percentage.

Afdeling 3. Waarborg voor infrastructuurfonds

Art. 22/7. §1. Deze afdeling is van toepassing op waarborgen die worden toegekend tot zekerheid van schuldinstrumenten, kapitaalinstrumenten of schulden van een infrastructuurfonds en ten gunste van de houders van die instrumenten en de schuldeisers van die schulden.

§2. Op het ogenblik van de in §1 bedoelde waarborgverlening moet een onherroepelijke verbintenis ten aanzien van de Waarborgvennootschap voorliggen en dit, naar keuze van de Waarborgvennootschap, vanwege de beheerder van het betrokken infrastructuurfonds of van één of elk van de initiatief-nemende instellingen en die naar voldoening van de Waarborgvennootschap voldoet aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- 1° het betrokken infrastructuurfonds beschikt over een eerste verliesbuffer die door één of meerdere van de initiatief-nemende instellingen ter beschikking is gesteld;
- 2° het betrokken infrastructuurfonds wordt beheerd met inachtneming van een gezonde risicospreiding;
- 3° de kredietnemers onder de door het infrastructuurfonds overgenomen of aangegane financieringsovereenkomsten hebben op het ogenblik van de toekenning van de waarborg geen concrete plannen aangekondigd tot delokalisatie, die gepaard zouden gaan met aanzienlijke personeelssaneringen in het Vlaamse Gewest;
- 4° de financieringsovereenkomsten die door het infrastructuurfonds worden overgenomen of aangegaan zijn aanvankelijk aangegaan door één of meerdere van de initiatief-nemende instellingen of zullen door het infrastructuurfonds worden aangegaan met kredietnemers die werden aangebracht met tussenkomst van één of meer van de initiatief-nemende instellingen, onder dezelfde voorwaarden inzake onder meer verschaffing van persoonlijke en zakelijke zekerheden en rentebetaling, als de voorwaarden die de initiatief-nemende instellingen zelf in hun normale bedrijfsvoering toepassen voor financieringsovereenkomsten van hetzelfde type en voor vergelijkbare kredietdossiers zonder overheidswaarborg;
- 5° de beheerder van het betrokken infrastructuurfonds zal, behoudens voorafgaande goedkeuring door de Waarborgvennootschap, slechts financieringsovereenkomsten overnemen die zijn aangegaan na de inwerkingtreding van hoofdstuk III/2 van dit decreet en na de start van het infrastructuurfonds;
- 6° de dossierspecifieke voorwaarden en nadere procedurevoorschriften die de Waarborgvennootschap dossier per dossier kan bepalen.

§3. Op het ogenblik van de in §1 bedoelde waarborgverlening moeten, naast de voorwaarde neergelegd in §2, ook de volgende cumulatieve voorwaarden vervuld zijn:

- 1° de waarborg heeft een geldigheidsduur die een door de Vlaamse Regering bepaald maximum niet overschrijdt;
- 2° de waarborg dekt een percentage van de gewaarborgde schuld- of kapitaalinstrumenten of schulden, dat nooit hoger mag zijn dan een door de Vlaamse Regering bepaald maximumpercentage;
- 3° het betrokken infrastructuurfonds betaalt aan de Waarborgvennootschap een marktconforme of door de Europese Commissie toegelaten waarborgpremie, waarvan de omvang en de modaliteiten bepaald worden in de waarborgovereenkomst;
- 4° de beheerder van het betrokken infrastructuurfonds dient voorafgaand aan de toekenning van de waarborg een businessplan in waarin volgens de Waarborgvennootschap op afdoende wijze de deugdelijkheid en geschiktheid van het infrastructuurfonds wordt aangetoond, dit aan de hand van de criteria qua aanwending van de middelen, de risicospreiding van de portefeuille van financieringsovereenkomsten, de risico-opvolgingsprocedure, de historiek van de beheerder wat betreft kredietverlening en percentages van financieringsovereenkomsten waarvan de voorwaarden door de kredietnemers niet worden nageleefd, en eventuele andere elementen;

- 5° de waarborg moet vrij overdraagbaar zijn samen met de gewaarborgde schuld- of kapitaalinstrumenten of met de gewaarborgde schuld;
- 6° andere voorwaarden en nadere procedurevoorschriften die de Vlaamse Regering kan vaststellen, waaronder de voorwaarden waaraan de waarborgaanvraag dient te voldoen, aangaande de inwerkingtreding van de waarborg en het maximaal gewaarborgd percentage.

Afdeling 4. Waarborg voor kwalitatieve kredietportefeuilles

Art. 22/8. §1. Deze afdeling is van toepassing op waarborgen die worden toegekend ten gunste van financiële instellingen tot zekerheid van kwalitatieve kredietportefeuilles.

§2. Op het ogenblik van de in §1 bedoelde waarborgverlening en verlenging moet voldaan zijn aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- 1° de kredietnemers van de financieringsovereenkomsten die zijn opgenomen in de kwalitatieve kredietportefeuille bieden een reële tewerkstelling in het Vlaamse Gewest;
- 2° de betrokken financiële instelling heeft een lijst overgemaakt aan de Waarborgvennootschap met de financieringsovereenkomsten opgenomen in de kwalitatieve kredietportefeuille die beantwoorden aan een door de Waarborgvennootschap bepaalde minimale kredietbeoordeling en heeft er zich ten aanzien van de Waarborgvennootschap toe verbonden om deze lijst periodiek op de momenten bepaald in de waarborgovereenkomst te actualiseren;
- 3° de financieringsovereenkomsten die de kwalitatieve kredietportefeuille uitmaken mogen op geen andere manier genieten van overheidswaarborgen uit hoofde van dit decreet;
- 4° de betrokken financiële instelling toont aan dat de kwalitatieve kredietportefeuille is samengesteld met inachtneming van een gezonde risicospreiding;
- 5° de betrokken financiële instelling verbindt er zich ten aanzien van de Waarborgvennootschap toe om de financieringsovereenkomsten die zijn opgenomen in de kwalitatieve kredietportefeuille en waarvan de kredietbeoordeling verlaagd wordt tot beneden de door de Waarborgvennootschap bepaalde minimale kredietbeoordeling op de momenten bepaald in de waarborgovereenkomst overeenkomstig het bepaalde onder 2° te vervangen door andere financieringsovereenkomsten met de door de Waarborgvennootschap bepaalde minimale kredietbeoordeling;
- 6° de waarborgen hebben een geldigheidsduur van maximaal 1 jaar met de mogelijkheid om deze telkens op de jaarlijkse vervaldag mits instemming van beide partijen te verlengen met eenzelfde termijn en dit tot een maximale duur van 3 jaar. De Vlaamse Regering kan de maximale geldigheidsduur van 1 en 3 jaar aanpassen;
- 7° de waarborgen dekken de kwalitatieve kredietportefeuille ten belope van een welbepaald bedrag, te bepalen als een percentage van de kwalitatieve kredietportefeuille te bepalen door de Waarborgvennootschap bij de toekenning van de waarborg, dat in elk geval 80% van de waarde van de gewaarborgde kwalitatieve kredietportefeuille niet mag overschrijden;
- 8° de betrokken financiële instelling betaalt aan de Waarborgvennootschap een marktconforme of door de Europese Commissie toegelaten waarborgpremie, waarvan de omvang en de modaliteiten bepaald worden in de waarborgovereenkomst;
- 9° de betrokken financiële instelling verbindt er zich ten aanzien van de Waarborgvennootschap toe om het bedrag aan eigen vermogen dat door de verlening van de waarborg vrijgemaakt wordt opnieuw als eigen vermogen aan te wenden voor nieuwe financieringsovereenkomsten aan ondernemingen en entiteiten die de economie in het Vlaamse Gewest ondersteunen;
- 10° de waarborgen voldoen aan andere voorwaarden en de nadere procedurevoorschriften die de Vlaamse Regering kan vaststellen, waaronder de voorwaarden waaraan de waarborgaanvraag dient te voldoen, aangaande de inwerkingtreding van de waarborg en het maximaal gewaarborgd percentage;

11° de waarborgen voldoen aan de dossierspecifieke voorwaarden en nadere procedurevoorschriften die de Waarborgvennootschap dossier per dossier kan bepalen.”.

Hoofdstuk 3. Wijzigingen van het decreet van 19 mei 2006 betreffende de Winwinlening

Art. 8. In artikel 3, §2, 2°, van het decreet van 19 mei 2006 betreffende de Winwinlening worden de woorden “de voornaamste exploitatiezetel” vervangen door de woorden “een exploitatiezetel”.

Art. 9. In artikel 5, §1, tweede lid, 5° en 6°, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 10 december 2010, wordt het woord “voornaamste” opgeheven.